EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOON (EL) 2022/1704,

4. mai 2022,

tähelepanekutega, mis on Euroopa Liidu 2020. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva otsuse lahutamatu osa, VI jagu – Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee

EUROOPA PARLAMENT,

— võttes arvesse oma otsust Euroopa Liidu 2020. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, VI jagu – Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee,

— võttes arvesse kodukorra artiklit 100 ja V lisa,

— võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit (A9-0079/2022),

A. arvestades, et Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (edaspidi „komitee“) esindab liikmesriikide sotsiaalpartnereid ja kodanikuühiskonna organisatsioone ning kaasab neid liidu otsustusprotsessi ja täidab oma põhiülesannet, mis seisneb õigusloome parandamises ja liidu demokraatia tugevdamises, kasutades alt-üles-käsitlusviisi;

B. arvestades, et komitee põhiülesandel on kolm peamist eesmärki: i) tagada, et liidu poliitika ning kohapealne majanduslik, sotsiaalne ja ühiskondlik olukord on piisavalt palju seotud, ii) edendada kaasavama liidu arengut ja iii) edendada Euroopa integratsiooni aluseks olevaid väärtusi;

C. arvestades, et sotsiaalpartnerid ja kodanikuühiskonna organisatsioonid on olnud liidus COVID-19 pandeemia vastu võitlemisel esirinnas, pidades aru puuduste üle ja pakkudes lahendusi, ning nad võivad seega aidata oluliselt kaasa liidu taastamiskavade rakendamise, järelevalve ja kohandamise edule;

D. arvestades, et teatavatel juhtudel on komisjon või nõukogu kohustatud komiteega konsulteerima, kuid komitee võib võtta vastu arvamusi ka omal algatusel ning ühtses Euroopa aktis, Euroopa Liidu lepingus ja Amsterdami lepingus on kindlaks määratud arvukad teemad, mille puhul tuleb komitee arvamust küsida ja mille alusel parlament komiteega konsulteerib;

E. arvestades, et pärast COVID-19 pandeemia puhkemist ja võttes arvesse liidus valitsevat olukorda, otsustas komitee, et kogu tema töös võetakse arvesse mõju, mida COVID-19 pandeemia majandusele ja ühiskonnale üldiselt avaldab;

F. arvestades, et komitee kasutas ära oma kontaktrühma, s.o kodanikuühiskonna katusorganisatsioonide võrgustikku, et arutada probleeme, millega neil tuli COVID-19 pandeemia ajal toime tulla, teha kokkuvõte nõudmistest, mis neil sellega seoses on, ja nõuda liidu taastamiskava koostamisel keskset rolli, et otsustajatele oleks võimalik kriisi majandusmõju leevendamiseks juhiseid anda;

G. arvestades, et COVID-19 pandeemia tõttu pidi komitee oma ülesannete jätkuvaks täitmiseks vaatama läbi komiteesisesed toimimis- ja töömeetodid ning neid kohandama;

1. märgib rahuloluga, et kontrollikoda ei leidnud komitee personalihalduse ega hanketegevusega seotud auditeeritud küsimustes suuri puudusi;

2. rõhutab, et kontrollikoda jõudis oma audititöö põhjal järeldusele, et institutsioonide, sealhulgas komitee 2020. aasta halduskulude maksed tervikuna olulisi vigu ei sisaldanud; väljendab heameelt selle üle, et kontrollikoda ei tuvastanud ühtegi tehingute korrektsusega seotud probleemi;

3. on teadlik, et kontrollikoja aastaaruande 9. peatükis „Haldus“ pööratakse põhitähelepanu inimressursside, hoonete, seadmete, energia ning side- ja infotehnoloogiaga seotud kulutustele ning kontrollikoja hinnangul on sellised kulutused väikese riskiga;

Eelarve haldamine ja finantsjuhtimine

4. märgib, et komitee 2020. aasta eelarve oli 142,5 miljonit eurot (4,22 % suurem kui 2019. aasta eelarve), millest 130,9 miljonit eurot kulutati ära või kanti kulukohustustena üle 2021. aastasse;

5. märgib, et 2020. aastal oli täitmismäär 91,8 % (2019. aastal 98,1 %); on teadlik, et COVID-19 pandeemia puhkemine mõjutas mitut eelarverida (liikmete reisikulud ja reisipäevaraha, suuline tõlge, töötajate lähetused ning ürituste ja kuulamiste korraldamine) ning see tähendas nii assigneeringute väiksemat kasutamist kui ka lisakuluvajadust;

6. märgib, et COVID-19 pandeemiast mõjutatud eelarveridade jäägi käsitlemiseks algatas komitee 2020. aasta alguses assigneeringute ülekandmise, mille tulemusel kanti üle erakordselt suur summa – ligikaudu 12,5 miljonit eurot; märgib aga, et 2019. aastast 2020. aastasse üle kantud assigneeringute kasutusmäär oli veidi madalam kui 2019. aastal: 2020. aastal 79,2 % (6,9 miljonit eurot) ja 2019. aastal 82,1 % (7,1 miljonit eurot);

7. võtab teadmiseks, et komitee juhatus otsustas 28. aprillil 2020, et liikmetele IT-kulude kaasrahastamiseks makstavat toetust suurendatakse ühekordselt, mille tulemusel oli kvalifitseeruvatel liikmetel (st nendel, kes on osalenud vähemalt 50 % koosolekutel, kuhu nad olid kutsutud) õigus saada 2020. aastal kummagi osamaksena 2 500 eurot (mitte 1 500 eurot, mis on muudel aastatel osamakse suurus olnud); kutsub komiteed üles andma oma veebisaidil selle ühekordse suurendamise kohta teavet rubriigis, milles on teave liikmete sõidukulude ja reisipäevaraha kohta; märgib, et selle otsuse eesmärk oli võimaldada liikmetel kasutada suhtlemiseks ja koosolekutel osalemiseks tõhusaid ja stabiilseid elektroonilisi vahendeid; juhib tähelepanu sellele, et liikmetele pakuti ka sülearvutit; märgib, et liikmetele IT-kulude kaasrahastamiseks makstava toetuse tegelik kulu oli 2020. aastal 1 443 500 eurot, millest 578 000 eurot moodustas ühekordse suurendamise kulu; juhib seoses usaldusväärse finantsjuhtimisega tähelepanu sellele, et IT-kulude kaasrahastamiseks makstav toetus on ühtse määraga hüvitis, mis ei põhine tegelikel kuludel, mis tähendab, et liikmetelt selle toetuse saamiseks tõendavate dokumentide esitamist ei nõuta;

8. kordab, et peab endiselt kahetsusväärseks komitee juhatuse 9. juuni 2020. aasta otsust, millega võimaldatakse liikmetel taotleda kaugkoosolekutel osalemise eest tavapärast päevaraha; märgib, et selle otsuse eesmärk oli hüvitada liikmetele nende ülesannete täitmiseks kulunud aeg ja sellega seotud halduskulud, kuid juhib tähelepanu asjaolule, et see kahjustab kodanike silmis komitee mainet; võtab teadmiseks, et komitee ettepanekut kehtestada koosolekutel kaugosalemise eest spetsiaalne päevarahamäär (tavapärase 290 euro asemel 145 eurot) ei olnud võimalik ellu viia enne, kui nõukogu selle ettepaneku vastu võttis ja see 1. juulil 2021 jõustus; mõistab, et ükski nendest otsustest ei hõlmanud lisaks päevarahale muid hüvitisi, mis tähendab, et reisikulude ja reisipäevaraha hüvitamine oli välistatud; märgib, et päevaraha kogukulu oli 2020. aastal 4 440 099 eurot, millest 2 270 700 eurot kulus kaugosaluseks ja 2 169 399 eurot füüsiliseks osalemiseks; võtab teadmiseks, et eelarvepädevatele institutsioonidele anti kõigist asjakohastest juhatuse otsusest teada; kordab, et kutsub komiteed üles uurima uusi tasustamisvõimalusi, millega tagada liikmetele õiglane ja proportsionaalne tasu, mis ei põhine üksnes hüvitistel ega päevarahal; palub nõukogul viia komitee õigus tasustamise kohta otsuseid teha vastavusse Regioonide Komitee omaga;

9. märgib, et komitee reisibüroo kohaldab Brüsseli ja peamiste Euroopa linnade vaheliste sõitude suhtes ülemmäärasid; soovib komiteelt teada, kuidas ta innustab oma liikmeid ja reisibürood kasutama reisimiseks arukaid broneerimistavasid;

10. märgib, et 2020. aastal korraldas komitee juhtiva institutsioonina kaheksa üle 15 000 euro suuruse mahuga pakkumismenetlust; märgib, et nii komitee kui ka Regioonide Komitee turvateenuste ühishanke maht oli ligikaudu 24 miljonit eurot, mis oli komitee 2020. aasta hangetest suurim;

Sisehaldus ja -kontroll ning tulemuslikkus

11. märgib, et algatati integreeritud ärianalüüsi projekt (IBIP), mille eesmärk on teha eelarve võrdleva analüüsi põhjal kindlaks, miks tekivad eelarvekuludes erinevused ja kui suured on koosolekute, ürituste, konverentside jms tegelikud kulud; märgib, et IBIPi esimese osa eesmärk on teha kindlaks aluseks olevad protsessid, mille põhjal viiakse ellu teine osa, milles pööratakse põhitähelepanu protsesside täiustamisele ja ümberkujundamisele; palub komiteel anda aru IBIPiga seotud kulude ja kokkuhoiu kohta;

12. märgib, et komitee esitas 2020. aastal 131 arvamust, seisukohavõttu ja teabearuannet (2019. aastal oli neid 127); võtab arvesse, et kuna COVID-19 pandeemia alguses oli komiteel keeruline konsulteerimistaotluste alusel rangete institutsioonidevaheliste tähtaegade jooksul arvamusi vastu võtta, võttis komitee enne muudetud menetluse heakskiitmist konsulteerimistaotluste alusel vastu 13 seisukohavõttu, et anda liidu meetmetesse tõhus ja kiire panus; palub komiteel koostada aruanne selle kohta, kuidas ta on viimase viie aasta jooksul institutsioonidevahelistest tähtaegadest kinni pidanud ja milliseid viivitusi on tekkinud;

13. märgib, et 1. jaanuaril 2020 jõustus uus organisatsiooni skeem, milles oli suuri muudatusi, näiteks loodi teabevahetuse ja institutsioonidevaheliste suhete direktoraat ning õigustalitus viidi üle komitee peasekretäri alluvusse; väljendab muret selle pärast, et ümberkorraldamine ei taga õigustalitusele tõhusaks tööks vajalikku sõltumatust; palub komiteel ümberkorraldused uuesti läbi vaadata;

14. võtab teadmiseks komitee otsuse nr 078/21, millega kehtestati komitee õigustalitusega konsulteerimise kord; tunneb muret nõrga ja ebatäpse sõnastuse pärast, mille kohaselt õigustalitust „teavitatakse ja/või temaga konsulteeritakse enne ränkade rikkumistega seotud meetmete vastuvõtmist“, sest üksnes teavitamisest ei piisa; kordab veel kord, et nõuab kindlalt sisekorda, mille kohaselt tuleb selliste rikkumiste ja nendega seotud meetmete teemal kiiresti ja kohustuslikus korras õigustalitusega konsulteerida, et sellega seotud otsuste õiguslikku riski vähendada; tuletab komiteele meelde, et õigustalitusel peab olema õigus kõiki komitee juhtkonna otsuseid sõltumatult hinnata ning tal peavad olema piisavad vahendid ja vajalikud õigused, mille abil ülesandeid komitee huvides edukalt täita;

15. võtab teadmiseks komitee jõupingutused arvamuste levitamisel koos muude aruannete ja tegevustega, mis aitavad samuti kaasa komitee põhiülesande täitmisele; tunnistab, et komisjoni mõjuhinnangus võetakse komitee arvamusi korrapäraselt arvesse, kuid parlament on komitee töö mõju pärast endiselt mures; kutsub seetõttu komiteed üles tagama, et igast arvamusest teavitatakse ka parlamendi asjaomaste komisjonide liikmeid, ning taotlema kooskõlas parlamendi ja komitee vahel sõlmitud koostöölepinguga ametlikult ja süstemaatiliselt võimalust võtta parlamendi raporti projektide tutvustamisel sõna; kutsub komiteed üles kaasama Euroopa Parlamendi raportööre arvamuste koostamisse, et ka poliitilist koostööd Euroopa Parlamendiga tugevdada; soovitab komiteel korraldada oma arvamuste kohta kvantitatiivsem ja kvalitatiivsem mõjuanalüüs; nõuab seetõttu tungivalt, et komitee tugevdaks personali, kes tegutseb seadusandliku töö ja institutsioonidevaheliste suhete valdkonnas;

16. märgib, et 2020. aastal korraldas komitee töötajatele, sealhulgas keskastme juhtidele, neli riskihindamise koolitust, kus osales ligikaudu 15 % töötajatest, ning juhendamiskoolitusi igale direktoraadile, et aidata neil hinnata riskistsenaariumide mõju nende iga-aastastele eesmärkidele; märgib, et 2020. aasta lõpus loodi register, mis ühendab iga direktoraadi puhul eesmärgid, riskid ja kontrollimeetmed;

17. märgib murega, et töötajate nappus komitee siseauditi talituses mõjutab negatiivselt siseaudiitori kinnitavat avaldust; tuletab meelde, et kontrollikoja 2019. aasta aruande kohaselt ei ole komitee alates 2014. aastast põhjalikku riskihindamist teinud, ning tunneb muret, et ainus üldine riskihindamine põhineb peaaegu eranditult siseauditi talituse kogutud teabel; nõuab tungivalt, et siseauditikomitee olukorda parandaks; märgib, et praegu koostatakse hartat ja auditikäsiraamatut, milles määratakse töömeetodid ja menetlused täpsemini kindlaks; palub veel kord, et komitee annaks aru eetikateemalise siseauditiaruande peamistest järeldustest, mida nõuti juba 2019. aastal;

18. märgib, et 2020. aasta lõpus alustas komitee oma iga-aastast hindamist, et hinnata vastavust sisekontrollistandarditele, ning et 2020. aasta küsimustik vaadati läbi; tuletab meelde, et kaks järelmeedet lükati 2019. aastast 2020. aastasse, s.o i) tundlike ülesannete ametlik hindamine, mis võeti vastu 2021. aasta detsembris, ja ii) mitmeaastase sisekommunikatsioonistrateegia rakendamine; peab kahetsusväärseks, et kommunikatsioonistrateegia arutamine on veel pooleli ja see lükati 2021. aastasse, kuigi see on väga tähtis tegevus; märgib, et alates 2020. aastast oli 2021. aastaks kavandatud kõigis direktoraatides menetluste registreerimine ja tsentraliseerimine;

19. peab kiiduväärseks, et lisaks mitmetasandilisele ennetavale kontrollile on hüvitamisprotsessi raames ette nähtud, et kõiki nõudeid kontrollib finantsalgatuse tegija ja seejärel funktsionaalselt sõltumatu kontrolli teostav ametnik ning lõpuks kinnitab kõik maksed juhtimistasandil nõuetekohaselt volitatud eelarvevahendite käsutaja;

Personal, võrdsus ja töötajate heaolu

20. märgib, et 2020. aasta lõpus oli komitee töötajate koguarv 702, st sama palju kui 2019. aasta lõpus, ning et ametikohtade loeteluga lubatud ametikohtade täitmise määr oli 95,6 %, mis on veidi madalam kui varasematel aastatel; on mures komitee kasvava töökoormuse pärast, mis võib töötajate heaolu vähendada;

21. peab kahetsusväärseks, et palju oli pikka aega täitmata ametikohti ja see puudutas keskastme juhtide ja kõrgema juhtkonna ametikohti (viis ametikohta oli täitmata seitse kuud või kauem) ning juhte, kes töötasid kohusetäitjatena (kaks juhti kohusetäitja ametikohal kauem kui seitse kuud), hoolimata kehtivatest reeglitest, või teenistuse huvides kahel ametikohal (kuus juhti kahel ametikohal kauem kui seitse kuud); peab kahetsusväärseks, et 2020. aastal tühistati ja avaldati uuesti kaks valikumenetlust, millest üks lõpetati ilma, et kedagi oleks ametisse nimetatud, ja mille kohta esitati kaebus Euroopa Ombudsmanile (edaspidi „ombudsman“); märgib murega, et pärast liikuvustähtaja möödumist on täidetud 23 ametikohta; tunneb muret, et selline olukord võib põhjustada komitee personalijuhtimisesse negatiivset suhtumist ja seega suurendada raskusi töölevõtmisel; palub peasekretäril kui komitee kõrgeimal haldusametnikul viia läbi olukorra täielik hindamine ja anda eelarvepädevatele institutsioonidele aru;

22. märgib, et 2020. aastal tegi komitee kindlaks, et suutmatus leida sobivaid töötajaid on valdkonnaülene sisemine risk; julgustab komiteed uurima võimalusi, kuidas suurendada komitee atraktiivsust tööandjana ja võimalike kandidaatide huvi, ning tõhustada koostööd Euroopa Personalivaliku Ametiga, st koostada kvalifitseeritud kandidaatide reservnimekirjad; on teadlik kõigi komitee sekretariaadi ametikohtade üksikasjalike ametijuhendite avaldamisest süsteemis Sysper, et suurendada läbipaistvust ja toetada kohustuste ühtlasemat jaotust; kutsub komitee peasekretäri tungivalt üles suurendama valikukomisjonide liikmete määramisel läbipaistvust, eriti juhtivate ametikohtade täitmise menetlustes, ning peatama nn samaväärsete ametikohtade loomise, mis muudab vastutuse läbipaistmatumaks ja tekitab kahtlusi võrdse kohtlemise põhimõtte järgimises; nõuab meetmeid, millega täita töötajate karjääriootusi, nagu komitee liikuvusotsuste läbivaatamine, investeerimine töötajate koolitusse ja karjäärinõustamine;

23. märgib, et viimastel aastatel on paindlikku töökorraldust kasutavate töötajate osakaal kõikunud vahemikus umbes 29–34 % ning 2020. aastal see märkimisväärselt vähenes, mis on seletatav nii COVID-19 pandeemiaga seotud meetmete, eelkõige kohustusliku liikumispiirangu ja komitee vastu võetud otsusega, mille kohaselt tehti tööaja registreerimises kohustuse täitmisel erand; märgib murega, et paindlikku töökorraldust kasutavate meeste osakaal oli 2020. aastal üks viiendik, jäädes ligikaudu samaks kui 2019. aastal; kutsub komiteed üles võtma selles valdkonnas kasutusele kinnitatud head tavad, nagu uutele töötajatele mõeldud teabeüritused, individuaalsed nõuanded võrdsete võimalustega tegelevatelt ametnikelt või spetsiaalses kohas sisevõrgus, ning tagama, et olemasolevate töökorraldustevõimaluste kasutamine ei kahjustaks mingil viisil asjaomaste töötajate karjääri edenemist; väljendab heameelt selle üle, et registreeritud kooselus olevad isikud võivad saada lapsehoolduspuhkust ja kasutada väikeste lastega vanematele mõeldud paindliku tööajaga töötamise võimalusi;

24. peab kiiduväärseks, et kaugtööd laiendati ja rakendati kõigi töötajate suhtes, välja arvatud töötajad, kes täidavad kriitilise tähtsusega ülesandeid, milleks tuleb tööruumides kohal olla; märgib, et töötajaid teavitati spetsiaalsetest enda eest hoolitsemise meetmetest ning eile saadeti korrapäraselt nõuandeid sisaldav uudiskiri, et aidata neil pikaajalise kaugtööperioodiga toime tulla;

25. märgib, et 2020. aasta lõpus oli komitees 702 töötajat, kellest 458 olid naised ja 244 mehed; märgib, et keskastme juhtidena (sealhulgas üksuse juhataja kohusetäitjad) töötavate naiste osakaal vähenes 48 %-lt 2019. aastal 47 %-ni 2020. aastal; märgib murega, et kõrgema juhtkonna, sealhulgas asedirektorite ametikohtadel vähenes arv 57 %-lt 2019. aastal järsult 40 %-le 2020. aastal; tuletab meelde, et sellele suundumusele vastupidiselt AD palgaastmel või samaväärsel mittejuhtival ametikohal töötavate naiste arv suureneb (2020. aastal 63,3 %, 2019. aastal 62,2 % ja 2018. aastal 60,6 %); ei nõustu kohusetäitjate ega asendusametikohtade lisamisega arvudesse nende ajutise iseloomu tõttu ja seetõttu, et suhteliselt väikeses institutsioonis võib üks ametisse nimetamine üldist suhtarvu moonutada;

26. innustab komiteed uurima spetsiaalseid stiimuleid ja meetmeid, mida rakendatakse edukalt teistes üksustes, et edendada naiste pääsu juhtivatele ametikohtadele, näiteks üksuse juhataja tasandist madalama tasandi juhtimisülesannete täitmise ametlik tunnustamine, mentorlustoetus ja koolituste pakkumine juhtivale ametikohale määramise eel; tuletab meelde, et soolise aspekti arvestamise edendamiseks poliitilises ja haldustöös on mitu meedet, mida Euroopa Parlamendi naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon on arutanud ja mille see komisjon on kindlaks määranud; on seisukohal, et komitee peaks seadma seoses soolise tasakaaluga kaugeleulatuvamad eesmärgid, et muuta töökeskkond õiglasemaks, mitmekesisemaks ja atraktiivsemaks; teeb ettepaneku nimetada personaliosakonnas ametisse võrdsete võimaluste ametnik, kes hõlbustaks kohapeal sellega seotud meetmete võtmist;

27. märgib, et komitees töötab töötajaid kõigist liikmesriikidest; märgib, et mis puudutab juhtide geograafilist jaotust, oli 2020. aasta detsembris ainult 15 % juhtidest 13 uuemast ELi liikmesriigist (2019. aastal 19 %); kutsub komiteed üles tegema märkimisväärseid edusamme ja astuma samme oma töötajate geograafilise tasakaalu saavutamiseks, et saavutada kõigi liikmesriikide kodanike nõuetekohane esindatus, sealhulgas juhtimistasandil, mis kajastab nende mitmekesisust, nagu on sätestatud personalieeskirjade artiklis 27;

28. märgib, et isikuandmete kaitsmiseks ei koguta andmeid puuetega töötajate kohta, kuid juhib tähelepanu sellele, et see takistab olukorra tegelikku hindamist ja selles valdkonnas asjakohaste meetmete väljatöötamist; märgib, et komitee kohaldab sobiva töökeskkonna loomiseks ergonoomilise mööbli ja IT-seadmete pakkumisel mõistlike abinõude põhimõtet; väljendab heameelt selle üle, et komitee ja Regioonide Komitee ühises kinnisvarastrateegias võetakse puuetega inimesi täielikult arvesse;

29. võtab teadmiseks võrdsete võimaluste ja mitmekesisuse tegevuskava (2017–2020) hindamise ning loodab, et see annab asjakohastesse spetsiaalsetesse meetmetesse väärtusliku panuse; kutsub komiteed üles võtma uue tegevuskava koostamisel arvesse ka COVID-19 pandeemiast saadud õppetunde;

30. väljendab heameelt selle üle, et 2020. aastal võttis komitee läbipõlemise vältimiseks lõpuks vastu individuaalse tegutsemisviisi, mis koos üldiste meetmetega hõlmas ennetavat kontakti riskirühma kuuluvate töötajatega, paindlikke töögraafikuid (ilma tööaja registreerimiseta), nõuannetega infolehte ning spetsiaalseid teabevahetusmeetmeid; on pettunud, et komitee ei ole suutnud kvantifitseerida, kui paljudel komitee töötajatel on tööga seotud läbipõlemise sümptomeid esinenud; kutsub komiteed üles tegema teadlikkuse suurendamise meetmetest rohkemat ja võtma vastu kinnitatud head tavad, mis puudutavad muu hulgas töökoormuse juhtimist, juhtidele mõeldud teavitamise ja konfliktide lahendamise koolitust ja tööle naasmise poliitikat, milles võetakse arvesse konkreetse töötaja läbipõlemisega seotud asjaolusid;

31. märgib, et komitees oli 48 pikaajalist praktikanti, kellele kõigile anti igakuist toetust (sealhulgas 14 praktikalepingut, mis peatati COVID-19 pandeemia tõttu ja mis seejärel jätkusid 2020. aasta sügisel ning mida arvestatakse kaks korda); märgib, et kõigile praktikantidele anti asjakohased IT-vahendid ja nende suhtes rakendati komitee töötajate suhtes kehtivat töökorda, kuid peab kahetsusväärseks, et viiest lühiajalisest praktikandist kolmel ei olnud õigust saada peale kindlustuspoliisi mingit rahalist toetust; kordab, et kutsub komiteed üles tagama, et kõik tema praktikandid saaksid inimväärset tasu;

32. tuletab meelde, et Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) viis 2018. ja 2019. aastal läbi uurimise, mis puudutas I rühma endise esimehega seotud ahistamisjuhtumit ja mis algatati aastaid hiljem, sest sisemenetluste puuduste ja eri tasandi juhtide põhjendamatu tegevusetuse tõttu ei olnud juhtumit võimalik paremini lahendada; peab äärmiselt kahetsusväärseks, et komitee peasekretär keeldub sisemisi puudusi ja vastutust endiselt tunnistamast, mis tähendab, et komitee töötajate eest hoolitsemise kohustust ei täideta; võtab teadmiseks, et komitee juhatuse 9. juuni 2020. aasta otsusega nõuti, et kõnealune liige võtaks kandidatuuri komitee presidendi kohale tagasi, ning see liige vabastati kõigist personalijuhtimisega seotud tegevustest; rõhutab, et OLAF andis distsiplinaar- ja õigusalaseid soovitusi ning selle alusel algatas Belgia prokurör kriminaalasja; on teadlik, et nimetatud liige kaebas komitee juhatuse otsuse edasi Euroopa Kohtusse, kuid kaotas hagi; rõhutab, et kõnealune liige oma väärtegusid endiselt ei tunnista ega kahetse, mis näitab, et tal puudub täielikult eneseanalüüsivõime ja austus ohvrite vastu;

33. on väga mures selle pärast, et nõukogu nimetas I rühma endise esimehe uueks ametiajaks uuesti liikmeks; tunnistab, et kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 302 on nõukogul ainupädevus nimetada komitee liikmed pärast komisjoniga konsulteerimist liikmesriikide pakutud kandidaatide nimekirja alusel ametisse; tunnistab seetõttu, et nõukogu otsustes, mis puudutavad komitee liikmete ametisse nimetamist, komiteel ametlikku rolli ei ole; peab kahetsusväärseks, et eeldatakse, et komiteega ei saa tema liikmete määramisel konsulteerida; rõhutab, et komitee nõuetekohase toimimise huvides on, et nõukogule ja komisjonile antakse ametisse nimetamise menetluse käigus kandidaatidest nõuetekohaselt teada; nõuab, et ametisse nimetamise menetlus vaadataks läbi, et komitee saaks oma liikmete ametisse nimetamisel tegutseda aktiivsemalt; tunneb heameelt, et komitee on valmis ametisse nimetamise menetluses rohkem osalema ja juhtima sellele komisjoni tähelepanu;

34. võtab teadmiseks, et komitee juhatus otsustas 9. juunil 2020, et komitee ühineb Brüsseli kriminaalkohtu menetlusega tsiviilhagejana; märgib, et Brüsseli tööinspektori-uurija taotlusel võeti kõnealuse liikme puutumatus eelmisel ametiajal ära, ja nõuab tungivalt, et komitee võtaks viivitamata kõik vajalikud meetmed, et hõlbustada Belgia õigusasutustes hagi menetlemist; loodab, et asjaomased pooled võetakse vastutusele, ja palub end menetlusest teavitada;

35. on teadlik, et kahe komitees endiselt töötava moraalse ahistamise ohvriga on saavutatud kompromisskokkulepe, kuid peab kahetsusväärseks, et üks neist ohvritest ootab endiselt kokkuleppe lõplikku täitmist; võtab teadmiseks, et 2022. aasta aprillis teatas komitee parlamendi eelarvekontrollikomisjonile, et kokkuleppe ainus lahtine punkt on otseselt seotud eesseisva muudatusega, mis tehakse organisatsiooni struktuuris ja mille üle otsustatakse koos Regioonide Komiteega, ning et pooled leppisid kokku, et kompromisskokkuleppes sisalduvat alternatiivset lahendust ei tohiks seni rakendama hakata; kutsub komiteed üles viivitamata neid kompromisskokkuleppeid täitma ja andma selle kohta aru, nagu on seadusega nõutud;

36. peab kahetsusväärseks, et pärast seda, kui 2021. aasta märtsis toimus kahe tõsise üleastumise ohvri ja komitee presidendi virtuaalne kohtumine, ei ole komitee ohvritega kokkuleppele veel jõudnud, ning peab kahetsusväärseks, et komitee juhtkonna võetud meetmed ei ole olnud tõhusad ega sihikindlad; ei nõustu komitee peasekretäri seisukohaga, et kuna need kaks ohvrit komitees enam ei tööta, siis on kokkuleppe sõlmimisega viivitamine õigustatud; tuletab komiteele meelde mitut kirja, mille komiteest 2017. aastal lahkunud ohver saatis; rõhutab, et administratsioon ei esitanud ohvrile enne 2021. aasta keskpaika ühtegi esialgset ettepanekut, kuigi petitsiooni-komisjoni peasekretärile esitatud kaebused pärinevad 2019. aasta algusest, ning mõistab seetõttu igati hukka peasekretäri avalduse, mille kohaselt on kokkuleppe sõlmimisega viivitamine ohvri süü; märgib, et tõsise üleastumise ohver, kes on komitee endine liige, esitas 2021. aasta märtsis toimunud virtuaalsel koosolekul komitee presidendile mitu nõudmist, sealhulgas nõudmise, et komitee esitaks ohvritele avaliku vabanduse, hüvitaks ohvritele kogu kahju ja korraldaks komitees ahistamist käsitleva välisuurimise; peab äärmiselt kahetsusväärseks, et kaitsetus olukorras ohvrid on sunnitud komitee peasekretäri poolt parlamendile tehtud avaldusi jälle avalikult eitama; võtab

teadmiseks, et 2022. aasta aprillis teatas komitee parlamendi eelarvekontrollikomisjonile, et nimetatud koosolekul kokku lepitud meetmed on kas juba ellu viidud või rakendamisel; võtab teadmiseks komitee presidendi 13. aprilli 2022. aasta avaliku avalduse, milles ta kordas, et palub kõigilt juhtumi ohvritelt komitee nimel ametlikult vabandust;

37. märgib, et kompromisskokkulepete eesmärk on katta moraalne kahju, õigusabikulud ja mõju karjäärile; tunneb muret selle pärast, et juhtumi eri etappides toimuvate individuaalsete läbirääkimiste tõttu võivad ohvrid sõlmida ebavõrdseid kokkuleppeid, sest juhtumeid käsitletakse erinevalt; nõuab tungivalt, et komitee sõlmiks kõigi asjaomaste ohvrite jaoks võimalikult kiiresti sobivad ja õiglased kompromisskokkulepped ja rakendaks neid; peab kahetsusväärseks, et komitee ei võta endiselt vastutust ega vii läbi välisjuurdlust, et anda kuritarvitamise tõsidusele uus hinnang, ning nõuab tungivalt, et komitee viiks sellise juurdluse läbi, nagu komitee juhtkond lubas, ning paluks kõigi I rühma endise esimehe väärkäitumise ja moraalse ahistamise ohvrite ees avalikult vabandust; nõuab tungivalt, et komitee võtaks selliste juhtumite ilmnemisel viivitamata kõik vajalikud meetmed ja kehtestaks igasuguste võimalike ahistamisjuhtumite vältimiseks tulevikus kindlad meetmed; tuletab meelde, et töötajatele tuleb korraldada ahistamise suhtes täisleppimatuse poliitika kohta kohustuslik koolitus;

38. tuletab komiteele meelde, et ohver, kes on endine liige, oli ka rikkumisest teataja, kes liidu institutsioone I rühma endise esimehe käitumise eest hoiatas; mõistab hukka, et vastupidiselt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile (EL) 2019/1937 ([1]) ja komitee eeskirjale rikkumisest teatamise ([2]) kohta ei suutnud komitee rikkumisest teataja identiteeti kaitsta; mõistab igati hukka, et nii komitee endine president kui ka endine inimressursside ja rahaliste vahendite direktor, kes on nüüd komitee peasekretär, püüdsid rikkumisest teataja vastu õiguslikke meetmeid võtta;

39. väljendab heameelt 2021. aasta juulis loodud uue mitmetasandilise teabevahetussüsteemi (otsene ülemus, OLAF ja väline asutus) üle, mille kaudu saab rikkumisest teatada, ning millele lisaks saab suuniseid ja toetust ka eetikanõunikelt;

40. märgib murega, et kuigi 2020. aasta esialgse hinnangu kohaselt lähevad hüvitised ja õigusabikulud komiteele maksma ligikaudu 150 000 eurot, ei ole praegu veel võimalik täpselt kindlaks määrata, kui suur on lõplik kogusumma, mis sellele juhtumile kulutati eelmistel aastatel ja kulutatakse tulevikus; nõuab tungivalt, et komitee võtaks koos oma õigustalitusega selle juhtumi lõpuleviimiseks kõik vajalikud meetmed, sealhulgas nõuaks rikkujalt tagasi summad, mille komitee on ohvritele hüvitanud; peab kahetsusväärseks, et lootus avaliku sektori raha tagasi saada on väike, ning palub komiteel esitada parlamendile üksikasjalik hinnang summade kohta, mille ta loodab tagasi saada;

41. tuletab meelde, et Euroopa Parlament keeldus komitee peasekretäri tegevusele 2018. aasta eelarve täitmisel heakskiitu andmast ja seda muu hulgas administratsiooni hoolsuskohustuse jämeda rikkumise ja tegevusetuse ning finantstagajärgede tõttu, ning oli väga pettunud, et komitee tollane personali- ja finantsressursside direktor, kes nüüd on peasekretär, ei hakanud otsustavaid meetmeid, eelkõige ennetus- ja parandusmeetmeid võtma enne, kui 2018. aasta eelarve täitmisele jäeti heakskiit andmata;

42. tuletab meelde, et Euroopa Parlament palus komitee presidendil 2019. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetlusega seoses aktiivselt osaleda ohvritega lahenduse leidmisel, et saavutada kõigi osapoolte vahel õiglane ja rahuldav kokkulepe ning vältida huvide konflikte, ning et komitee paluks ohvrites ees avalikult vabandust, kuid kahjuks seda ei juhtunud;

43. peab kahetsusväärseks, et võimalike ahistamisjuhtumitega seoses esitati 2020. aastal kuus abitaotlust, mis näitab, et kehtivaid ennetusmeetmeid tuleb tugevdada; on teadlik, et kolm neist taotlustest on seotud I rühma endise esimehe juhtumiga, mis edastati Belgia õigusasutustele; märgib, et üks juhtum lõpetati ja üks juhtum on samuti Belgia õigusasutustes menetlemisel; juhib murelikult tähelepanu asjaolule, et üks taotlus oli 2021. aasta novembris ikka

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/1937 liidu õiguse rikkumisest teatavate isikute kaitse kohta (ELT L 305, 26.11.2019, lk 17).

([2]) Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 2. märtsi 2016. aasta otsuse nr 053/16 A artikli 9 lõige 1.

veel sisejuurdluse all, mis sunnib parlamenti kordama, et kuigi tuleb austada nõuetekohast menetlust ja üksikisiku õigusi, töötab aja möödumine ohvrite kahjuks, ning nõuab seetõttu tungivalt, et komitee edendaks viivitamata selle taotluse käsitlemist ja annaks selle kohta aru;

44. on teadlik ahistamisjuhtumist, millest rikkumisest teataja komiteed teavitas, ja mis edastati 2020. aasta augustis OLAFile ning mis on seotud Regioonide Komitee töötajaga, kes töötab ühistalitustes, ning sisaldab ka väiteid juhtimisvigade ja finantsrikkumiste kohta; kutsub komiteed ja Regioonide Komiteed üles andma Euroopa Parlamendile aru OLAFi uurimise tulemustest ning edasistest võimalikest uurimisele eelnevatest sisejuurdlustest ja meetmetest;

45. märgib, et ahistamist ja rikkumisest teatamist käsitlevad otsused vaadati 2020. aastal läbi, ja peab kahetsusväärseks, et 2021. aastal pidi vastu võetama uued otsused, kuid see lükati edasi; kordab, kui oluline on töötajate eest hoolitsemise põhimõte, mis hõlmab rikkumisest teatajate kaitset ja igasuguse ahistamise ärahoidmist ning ohvritele mõeldud selgeid ja tugevaid kaitse- ja toetusmeetmeid; nõuab tungivalt, et komitee kohaldaks ahistamisjuhtumite käsitlemisel ühtset korda, et ohvreid ei koheldaks erinevalt, ning tagaks süüdistatavate võrdse kohtlemise, sõltumata sellistest teguritest nagu koht hierarhias; tuletab komiteele meelde, et asjaolu, et personalieeskirju ei saa komitee liikme suhtes kohaldada, ei saa pidada tegevusetuse ettekäändeks; võtab teadmiseks, et 2022. aasta aprillis teatas komitee parlamendi eelarvekontrollikomisjonile, et rikkumisest teatamist käsitlev läbivaadatud otsus jõustus 15. detsembril 2021 ja ahistamist käsitlev läbivaadatud otsus 4. aprillil 2022;

46. on teadlik kolmest komiteega seotud OLAFi uurimisest, millest üks lõpetati 2020. aastal, ilma et asjaomase töötaja vastutust oleks tuvastatud, ja kaks on veel pooleli, millest üks algatati 2019. aastal ja teine 2020. aastal, ning üks personalivaliku juhtum, mis samuti lõpetati 2020. aastal uurimist algatamata;

47. kordab, et liidu institutsioonide ja organite töötajate ja liikmete ebaeetiline käitumine takistab liidu vahendite usaldusväärset haldamist ja vähendab kodanike usaldust kogu liidu vastu; märgib murega, et kuigi komiteesisese eetikaraamistiku ulatuslik läbivaatamine on pooleli, on selge, et komitee on töötajate eest hoolitsemise kohustust rikkunud liiga kaua ning selle tagajärjel on taunitavate juhtimisstiilide tõttu tekkinud kahetsusväärne karistamatuse ja ahistamise kultuur, mida muu hulgas tõendavad korduvad abitaotlused ja OLAFile teatatud juhtumid; peab kahetsusväärseks, et kuigi parlament on ühemõtteliselt nõudnud, et komitees võetaks vastutus, on seda järjepidevalt eiratud, ning rõhutab, et komitee haldushierarhia vastutuse kindlakstegemiseks on vaja välist ja sõltumatut uurimist ning vajaduse korral tuleb kohaldada personalieeskirjade artiklit 22; nõuab välisuurimist, et vaadata läbi komitee personalimenetlused ja nende tõhusus, keskendudes ahistamist puudutavate taotluste käsitlemisele ja töötajate heaolu tagamisele;

Eetikaraamistik ja läbipaistvus

48. võtab teadmiseks, et on loodud komiteesisene töörühm, mille ülesanne on komitee eetikaraamistik terviklikult läbi vaadata, mida oleks pidanud tegema juba ammu; on teadlik, et töörühm koostas tegevuskava, mis võeti 2021. aasta jaanuaris vastu ja mis ajendas komitee käitumisjuhendit läbi vaatama; kutsub komiteed üles andma Euroopa Parlamendile selle analüüsi tulemustest, tegevuskavast ja rakendusmeetmetest aru;

49. märgib, et pärast komitee uue ametiaja algust 2020. aasta oktoobris anti komitee liikmetest koosnevale erirühmale volitused vaadata liikmete käitumisjuhend läbi, sealhulgas tugevdada ennetusmeetmeid ja võimalikke sanktsioone; on veendunud, et käitumisjuhend peab põhinema ahistamisjuhtumist saadud kogemustel, tuginema põhimõtetele, mille Üldkohus on heaks kiitnud oma otsustes ja ombudsman oma soovitustes, ning sisaldama spetsiaalset kiiret kaebuste esitamise menetlust, milles ohvreid kaitstakse algusest peale, ning selget ja jõustatavat karistussüsteemi; on teadlik, et uus käitumisjuhend võeti 2021. aasta jaanuaris vastu ja liikmetele on tehtud kättesaadavaks selle rakendamist käsitlev üksikasjalik brošüür; kutsub komiteed üles rakendama kinnitatud häid tavasid, et suurendada liikmete ja asendusliikmete teadlikkust ning pikas perspektiivis parandada komitee sisemist kultuuri eetikaküsimustes;

50. juhib tähelepanu sellele, et uus käitumisjuhend sisaldab ametist kõrvaldamise menetlust, mille kohaselt teeb täiskogu otsuse juhatuse ettepaneku alusel ja sellest teatatakse nõukogule, et oleks võimalik algatada asendamiseks vajalik menetlus; väljendab heameelt selle üle, et läbivaadatud menetlusreeglid on kooskõlas ametist kõrvaldamist käsitlevate sätetega, mis on sätestatud käitumisjuhendis, ning on teadlik, et selleks, et seda menetlust oleks võimalik kasutada, tuleb komitee kodukord läbi vaadata; kutsub komiteed üles andma nendest muudatustest Euroopa Parlamendile kiiresti teada ja innustab komiteed alustama komisjoniga kõnelusi, et uurida, kas asjaomaseid kehtivaid sätteid on võimalik muuta;

51. on teadlik neljast kaebusest, mida ombudsman 2020. aastal menetles ja mis olid seotud läbipaistvuse puudumise, dokumentidele juurdepääsu keelamise ja kahel juhul taotlusele vastamata jätmisega; märgib, et vähemalt üks neist taotlustest puudutas kulude hüvitamist ja toetusi; mõistab läbipaistvuse puudumise hukka ja nõuab tungivalt, et komitee esitaks selle teema kohta täieliku ja selge teabe;

52. palub komiteel jätkata meetmete võtmist teadlikkuse suurendamiseks eetikaraamistiku ja rikkumisest teatamise menetluste kohta; väljendab heameelt selle üle, et 2021. aastal vastu võetud otsuse kohaselt peavad kõik töötajad, sealhulgas uued töötajad, osalema kohustuslikul eetika- ja aususeteemalise koolitusel; kutsub komiteed üles tegema selle koolituse kohustuslikuks ka liikmetele ja juhtidele; väljendab heameelt selle üle, et komitee personali- ja finantsküsimuste direktoraadis loodi ametikoht eetikakoordinaatorile, keda toetab uus eetikanõunike meeskond; tunnustab uue teenustaseme kokkuleppe allkirjastamist komisjoni juurdlus- ja distsiplinaarametiga (IDOC), et muuta haldusuurimised professionaalsemaks;

53. võtab teadmiseks, et Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni kokkuleppes läbipaistvusregistri kohta organisatsioonidele ja füüsilisest isikust ettevõtjatele, kes tegelevad ELi poliitika kujundamise ja rakendamisega ([3]), ning Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni 20. mai 2021. aasta institutsioonidevahelises kokkuleppes kohustusliku läbipaistvusregistri kohta ([4]) on sätestatud, et nende registritega võivad vabatahtlikult ühineda kõik liidu institutsioonid, organid ja asutused; ei ole nõus sellega, et komitee keeldub läbipaistvusregistrit kasutamast, väites, et komitee on nõuandev organ; nõuab tungivalt, et komitee läbipaistvusregistriga ühineks, et väliste huvide esindajatega suhtlemine oleks läbipaistvam;

54. märgib, et üks peamisi meetmeid 2021. aastal vastu võetud tegevuskavas, millega tugevdatakse komitee eetikaraamistikku, on siseombudsmani ametikoha loomine; juhib tähelepanu sellele, et siseombudsmani loomise otsust esitleti kokkuleppena, mille töötajad olid heaks kiitnud, kuigi komitee personalikomitee oli selle kohta tegelikult negatiivset arvamust avaldanud; kordab, et komitee personalikomitee ja õigustalitus on seoses ettepanekuga väljendanud kahtlusi siseombudsmani sõltumatuse, erapooletuse ja konfidentsiaalsuse kohta; seab kahtluse alla sellise siseombudsmani vajalikkuse, sest ühelt poolt on inimressursid piiratud ja teiselt poolt on olemas eetikanõunikud ja usaldusnõunikud ning eelkõige juurdlus- ja distsiplinaarametiga sõlmitud kokkulepe; nõuab tungivalt, et komitee keskenduks juba olemasolevate eetikaga seotud mehhanismide jõustamisele ning eraldaks oma õigusloomealase töö jaoks piisavalt palju töötajaid, keskendudes vastuvõetud meetmete tegelikule tõhususele; tuletab meelde, et ombudsman märkis oma aruandes „ELi institutsioonides ja asutustes töötavate inimeste väärikas kohtlemine“ SI/2/2018/AMF, et erapooletuks ja õiglaseks peetava uurija leidmine võib väikestes institutsioonides olla eriti keeruline, ning soovitab, et sõltumatuse ja neutraalsuse tagamiseks tuleks asutusesiseste vahendite asemel kasutada pigem asutuseväliseid ja sõltumatuid uurijaid;

55. kordab, et nõuab, et vastavalt soovitusele, mille ombudsman andis juhtumi SI/2/2017/NF kohta koostatud aruandes „Pöördukse efekt – ELi personalieeskirjade artikli 16 rakendamine eri ELi institutsioonides, organites ja asutustes“, tuleb komitee liikmete komiteevälist tegevust veel rohkem korrigeerida; võtab teadmiseks, et komitee otsustas teha üksikasjaliku analüüsi, et hinnata, kui suurel määral on selles aruandes esitatud ombudsmani soovitused täidetud; kutsub komiteed üles kiirendama otsuse tegemist selle kohta, et kehtiv lobi- ja nõustamistegevuse raamistik vaadatakse läbi, et ühtlasi oma süsteemi tugevdada, et võimalikke huvide konflikte vältida;

([3]) ELT L 277, 19.9.2014, lk 11.
([4]) ELT L 207, 11.6.2021, lk 1.

Digitaliseerimine, küberturvalisus ja andmekaitse

56. tunnistab, et kuigi kommunikatsioonivahendite ja halldusprotsesside lihtsustamine ja digitaliseerimine, näiteks paberivabale finantshaldusele üleminek, toimus juba ka enne, muutus see COVID-19 pandeemia puhkemise tõttu kiiremaks; on veendunud, et 2020. aasta märtsis kehtestatud katsetatud parandused peaksid jääma alaliseks ja kehtima ka pärast pandeemiat;

57. märgib, et IT-eelarve oli 2020. aastal 7 500 000 eurot, s.o 2019. aasta 4 900 000 eurost 53 % suurem, mis tulenes peamiselt muudelt eelarveridadelt ümber paigutatud kasutamata assigneeringutest, et mahajäämust IT-valdkonnas veelgi vähendada; tuletab meelde, et assigneeringute ümberpaigutamisega ei saa asendada struktuurseid summasid, mida IT-teenuseks on vaja;

58. märgib, et 2020. aasta lõpuks oli komitee andnud kõigile töötajatele sülearvuti ning soovi korral jagati ka kvaliteetseid kõrvaklappe, mille kogumaksumus oli 322 462 eurot; on teadlik, et 2021. aasta jaanuaris võttis komitee vastu otsuse maksta toetuskõlblike töötajate taotlusel kohustusliku kaugtööga seotud erakorraliste kulude katmiseks kindlasummaline makse (esitati 563 taotlust kogusummas 107 271 eurot);

59. väljendab heameelt, et komitee digistrateegias on esitatud küberturvalisusega seotud kindlad näitajad; tunnustab tihedat koostööd ELi institutsioonide ja ametite infoturbeintsidentidega tegeleva rühmaga (CERT-EU), millel komitee IT-turvalisus põhineb;

60. kiidab komiteed liikmete portaali, Phoenixi ja Adonise dokumentidega seotud töövoo vahendi märkimisväärse parandamise ning edusammude eest, mida on tehtud hübriidpilve keskkonna kui digitaalse töökoha viimase komponendiga; märgib, et komitee sisevõrgu liikmete sektsiooni muudeti täielikult, et koondada sinna kogu teave; väljendab heameelt, et elektrooniliseks allkirjastamiseks kasutatakse kvalifitseeritud e-allkirja, ning peab kiiduväärseks ka muid kaug- ja digivahendeid;

61. märgib, et viimastel aastatel on komitee siseauditis keskendutud peaaegu täielikult menetluste ja protsesside usaldusväärsuse analüüsimisele ja hindamisele ning vähemal määral tehingute auditeerimisele; nõuab, et komitees koostataks kava, kuidas edendada kaug- ja digitaalseid siseauditeid; märgib, et Euroopa Andmekaitseinspektori taotlusel tegi komitee kindlaks, kui palju isikuandmeid edastati kolmandatesse riikidesse, ja jõudis järeldusele, et see ei kahjustanud ühtegi tegevust; märgib, et komitee kirjutas alla registreerimistaotlusele, mille varal seotakse komitee Microsoftiga sõlmitud institutsioonidevahelise raamlepinguga, ning et tal ei ole enam Microsoftiga eraldi individuaalseid litsentsilepinguid; innustab komiteed siiski seadma esikohale avatud lähtekoodiga tehnoloogia, et säilitada oma tehniliste süsteemide üle kontroll, vältida sõltuvust ja seotust kindla tarnijaga, tagada kasutajate eraelu puutumatusele ja andmekaitsele tugevamad kaitsemeetmed ning suurendada üldsuse jaoks turvalisust ja läbipaistvust;

Hooned ja julgeolek

62. on teadlik, et komitee ja Regioonide Komitee rakendavad pikaajalist kinnisvarastrateegiat, milles pööratakse põhitähelepanu geograafilisele kontsentreerumisele ja büroode ümberkorraldamisele; märgib, et vastutav töörühm jõudis seisukohale, et heade töötingimuste loomiseks oleks vaja veel üht hoonet, mis mahutaks ligikaudu 200 inimest; märgib, et see analüüs ajendas komiteed ja Regioonide Komiteed pidama läbirääkimisi selle üle, et võtta Euroopa välisteenistuselt üle B100 hoone üürileping, ning et kummagi komitee juhatus kiitis halduslepingu projekti 2020. aasta viimases kvartalis heaks; on teadlik, et COVID-19 pandeemia tõttu tekkisid protsessis viivitused;

63. väljendab heameelt kinnisvarastrateegia põhivaldkondade parandamise üle, nimelt hoonete renoveerimise üle, et luua ergonoomilistele standarditele vastavad tervislikumad tööruumid, suurendada turvalisust, vähendada elektritarbimist ja viia hooned vastavusse keskkonnanõuetega;

64. märgib, et pärast B100 hoone ülevõtmist 2021. aasta septembris jätkuvad uuringud ja asbesti kõrvaldamine; kutsub komiteed ja Regioonide Komiteed üles selle hoone tingimusi korrapäraselt jälgima ja hoidma töötajaid sellega pidevalt kursis; tuletab meelde oma 20. oktoobri 2021. aasta resolutsiooni soovitustega komisjonile töötajate kaitsmise kohta asbesti eest ([5]);

([5]) Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2021)0427.

Keskkond ja kestlikkus

65. väljendab heameelt kestlikkuse, keskkonna ja ligipääsetavuse standardite, sealhulgas liidu keskkonnajuhtimis- ja keskkonnaauditeerimissüsteemi (EMAS) standardite integreerimise üle komitee ja Regioonide Komitee kinnisvarastrateegiasse; märgib, et alates omaenda keskkonnajuhtimissüsteemi loomisest on komitee ning Regioonide Komitee võtnud mitmesuguseid meetmeid, et parandada oma hoonete energiatõhusust ja vähendada nende CO_2-jalajälge; väljendab heameelt rohelisele kokkuleppele pühendatud töörühma loomise üle ning on teadlik sellest, et käimas on uuring selle kohta, kuidas muuta komitee ja Regioonide Komitee 2030. aastaks CO_2-neutraalseks; väljendab heameelt selle üle, et komitee osaleb parlamendi kasvuhoonegaaside heitkoguste kompenseerimise süsteemis ning komiteel on vajalike assigneeringute eraldamiseks omaette eelarverida; tunneb heameelt selle üle, et komitee tarbitav elekter on saadud üksnes kestlikest allikatest toodetud rohelisest energiast; ergutab komiteed ühtlasi paigaldama kõigile hoonetele päikesepaneele, et CO_2-tõhusust suurendada;

66. võtab teadmiseks mitu paberikasutuse vähendamise meedet ja nõuab tungivalt, et komitee võtaks vastu sisuka paberist loobumise poliitika; tunneb heameelt selle üle, et 2020. aastal vähenes kasutatava paberi hulk päevas inimese kohta võrreldes 2019. aastaga 52 % ja võrreldes 2015. aastaga 81 %;

67. väljendab heameelt, et komitee on kehtestanud meetmed, millega edendada säästvate sõiduviiside kasutamist, nagu teenistusjalgrattad, jalgratturitele mõeldud taristu ja vautšerite süsteem erandjuhtudel parklatesse pääsuks; märgib, et liikuvuspoliitika hõlmab rahalist toetust jalgratturitele ja töötajatele, kes on ostnud ühissõidukite perioodipileteid, kuid mõlema toetuse saajad kaotavad õiguse kasutada parkimiskohti;

68. võtab teadmiseks, et komitee on võtnud kohustuse hakata täitma 17 ÜRO kestliku arengu eesmärki ning tegutseda kooskõlas nende eesmärkide ja asjakohaste liidu strateegiatega; rõhutab, et komiteel on kestliku arengu vaatlusrühm, kelle eesmärk on edendada liidus kestlikkust;

69. tunnustab komiteed ringmajanduse sidusrühmade platvormi ühise haldamise eest koos komisjoniga;

Teabevahetus ja mitmekeelsus

70. märgib, et 2019. aasta oktoobris kiitis juhatus heaks komitee uue logo, mis sarnaneb teiste liidu institutsioonide logodega; on veendunud, et see muudatus aitab kaasa liidu institutsioonide, organite, büroode ja asutuste kuvandi nähtavusele ja sidususele kodanike seas;

71. väljendab heameelt selle üle, et komitee suutis COVID-19 pandeemia kontekstis kohandada oma teabevahetusstrateegiat, korraldades veebis mitmeid suurüritusi ja tegevusi, et hõlbustada oma teavitustegevust ning kontakte sidusrühmade ja kodanikega; rõhutab, et 2020. aasta juulis andis komitee oma iga-aastase kodanikuühiskonna auhinna asemel välja ühekordse auhinna „Kodanikuühiskond COVID-19 vastu“, et tunnustada mittetulunduslikke algatusi, mida üksikisikud, kodanikuühiskonna organisatsioonid ja eraettevõtjad on teinud COVID-19 kriisi ja selle tagajärgedega võitlemiseks;

72. rõhutab, et kogu komitee arvamuste ja teabearuannetega seotud töö on kättesaadav kõigis ametlikes keeltes ning et komitee veebisait on kooskõlas liidu avaliku sektori asutuste juurdepääsetavuse standarditega;

73. tunneb heameelt komitee osalemise üle Euroopa tuleviku konverentsil, aidates sellel demokraatlikul tegevusel jõuda organiseeritud kodanikuühiskonnani; ergutab lisaks komiteed aitama oma liikmetel osaleda kohalikul tasandil kodanike ja kodanikuühiskonnaga peetavates dialoogides, milles käsitletakse Euroopa küsimusi;

Institutsioonidevaheline koostöö

74. väljendab heameelt Euroopa Parlamendi ja komitee vahelise pidevalt suureneva ja tõhusa kahepoolse koostöö üle; julgustab nii parlamenti kui ka komiteed jätkama korrapäraseid kohtumisi oma presidentide ja asepresidentide vahel ning tõhustama struktureeritud koostööd asjaomaste raportööride ning nii fraktsioonide kui ka ettevalmistavate organite vahel, kuhu nende liikmed kuuluvad; on veendunud, et komitee poliitiline koostöö Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoniga peaks olema süstemaatilisem, arvestades komitee rolli sotsiaalpartnerite ja kodanikuühiskonna organisatsioonide esindajana;

75. rõhutab, et komisjoni nelja üksusega (individuaalsete maksete haldamise ja maksmise amet, informaatika peadirektoraat, eelarve peadirektoraat ja personali peadirektoraat) sõlmitud teenustaseme kokkulepped vaadati läbi ja neisse lisati veel teenuseid;

76. juhib tähelepanu sellele, et vastu on võetud komitee ning Regioonide Komitee uus halduskoostöö leping, mis jõustus 1. novembril 2021. aastal ning millega tugevdatakse koostöö juhtimist ja kontrollimehhanisme, et tagada ühistalituste tõhus juhtimine; märgib rahuloluga, et komitee leiab, et uus leping on ajakohasem ja lihtsam kui vana leping ning aitab luua komitee ja Regioonide Komitee vahel suuremat koostoimet;

77. kordab, et eelmises eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluses antud soovitustes väljendati seisukohta, mille kohaselt tuleb täielikult rakendada parlamendi ning komitee ja Regioonide Komitee vahel sõlmitud koostöölepingut, mille alusel viidi parlamenti üle kokku 60 tõlkijat, sealhulgas 36 komiteest, vastutasuks juurdepääsu saamisele Euroopa Parlamendi uuringuteenistuse teenustele; rõhutab sellega seoses komitee personalipuudust poliitilistes valdkondades ja personalipuuduse negatiivset mõju tema volituste täitmisele;

COVID-19 pandeemia

78. on teadlik, et COVID-19 pandeemia mõjutas märkimisväärselt komitee tegevust, eelkõige seetõttu, et liikmed sõidavad komitee arvamuste ja resolutsioonide arutamiseks komiteesse kohale; teadvustab ühiseid jõupingutusi, mis tagasid komitee poliitilise tegevuse jätkuva toetamise;

79. märgib, et talitluspidevuse tagamiseks koordineeris komitee kõiki alates 2020. aasta märtsist võetud ennetus- ja kaitsemeetmeid mitmetasandilise ennetavate terviseteenuste strateegia raames, milles kirjeldatakse kõiki võetud füüsilisi, operatiivseid ja meditsiinilisi meetmeid, nagu laiendatud kaugtöö, IT- ja videokonverentsiseadmed, tööruumide tervishoiu ja ohutusega seotud seadmed ning protsesside dematerialiseerimine;

80. märgib, et kehtivat talitluspidevuse kava ei peetud COVID-19 pandeemia eripära tõttu piisavalt otstarbekaks ning seetõttu moodustas komitee spetsiaalse töörühma, mida juhib personalidirektor ja mis hõlmab mitmesuguseid kontakte nii komitees kui ka teistes institutsioonides; rõhutab, et tuleb korraldada talitluspidevusõppused, et olla võimalikeks tulevasteks häireteks võimalikult hästi valmis;

81. peab kiiduväärseks tava seada esikohale liikmete ja töötajate tervis ja ohutus, samal ajal kui organisatsioon on kohandatud pidevalt muutuvale olukorrale; märgib, et töötajate suhtes, i) kes pidid reisipiirangute tõttu kodumaale jääma, ii) kellel on välismaal ülalpeetav või haige sugulane või iii) taotluse korral teatavatel tingimustel, kohaldati välismaal töötamiseks üldist kaugtööerandit; on veendunud, et välismaalt kaugtöö lubamise otsusel mõju psühholoogilise stressi ja töölt puudumise vähendamisele oli positiivne;

82. väljendab heameelt selle üle, et komitee ja Regioonide Komitee tegid tihedat koostööd ja teevad seda ka edaspidi seoses selliste meetmete ühtlustamisega nagu juurdepääs hoonetele, hügieeni- ja puhastusprotokollid; rõhutab, et koordineerimist hõlbustas talitluspidevuse eest vastutavate ametnike vastastikune kohalolek igas COVID-19 juhtimisrühmas;

83. rõhutab, et kogu COVID-19 pandeemia ajal viidi ellu põhitegevusi, mis võimaldas komiteel esindada sotsiaalpartnereid ja kodanikuühiskonna organisatsioone liidu otsustusprotsessis, toetades liidu institutsioone kriisiolukorraga tegelemisel;

84. väljendab heameelt selle üle, et pandeemiast kavatsetakse õppust võtta ja töötada välja uus kaugtöö/tööaegade poliitika, ning märgib, et selles küsimuses on praegu käimas sotsiaaldialoog; innustab komiteed võtma komiteesiseses juhtimisstrateegias täiel määral arvesse õppetunde, mis pandeemiast saadi ja mis puudutasid talituspidevust ja kriisiohjemeetodeid, IT-reageerimisvõimet, organisatsiooni vastupanuvõimet, töötajate suhtes rakendatavat hoolsuskohustust, sisekommunikatsiooni tõhusust ja tööprotsesside paindlikkust.